

at den her omhandlede Forretning ikke kan trives, uden at den sættes paa samme Fod som alle andre Indførsler. Dette er allerede fremhævet af den ærede Ordfører, og jeg behøver altsaa ikke at gjentage Noget derom. Der er desuden af ham berørt en Post, som naturligvis ligger mig meget paa Hjerte, nemlig Ophævelsen af alle Laste penge. De andre Herrer i Udvalget have ikke troet, at det var et gunstigt Tidspunkt at bringe noget Forslag herom frem, især under denne Sag, for ikke derved at forsinke den. Vi befinde os med Hensyn til saadanne Spørgsmaal netop i den Tilstand, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) forleden Dag saa træffende fremhævede; vi befinde os paa et Krydsstog; vi maae bestandigt gjøre smaa Slag hellere end at ligge til Ankers, og see, om vi lidt efter lidt kunne vinde Noget. Jeg haaber saaledes, at Overbevissningen om Nødvendigheden af en Reform med Hensyn til vort Beskatningssystem stedse vil blive mere og mere levende, og jeg vil derfor haabe, at der ikke skal gaae lang Tid hen, inden vore Laste penge samtlige blive ophævede. Jeg har nogen Grund til dette Haab, naar jeg erindrer, at den ærede Finantsminister i den Bog, han engang har skrevet, og som jeg oftere forhen har henviist til, har nævnt Laste penge, som en af de forstæfste Afgifter i vort hele Toldsystem, som en Byrde, der saa udelukkende hvilede paa Skibsfarten, at man utvivlsomt maatte søge den hævet, saasnart det i finantsiel Henseende var muligt at gjøre det. Naar man erindrer, at det forhenværende Generaltoldkammer stedse har udtalt sig i samme Retning, og at de roestildste Stænder have været fuldkommen enige i Gavnligheden af at hæve Laste pengene, samt erindrer, at det ikke saameget er Beløbet, hvorom det dreier sig, som det er den Omstændighed, at man kunde sige, at i de danske Havne vare Skibene frie for Afgift, som vilde bringe os en betydelig udvidet Skibsfart og deraf følgende Om sætning, saa haaber jeg, at den Tid ikke maa være fjern, da vi blive frie for Laste penge, denne ubillige Nærings skat paa en vis Green af Erhvervet. Jeg havde troet, at vi

i Nar kunde have seet dette Haab opfyldt, og jeg tilskaaer ganske oprigtigt, at jeg vilde have fundet det rimeligt, om Finantsministeren, istedetfor gjentagne Gange at foreslaae os saa overordentlige Udgifter som f. Ex. til Krigsministeriet, havde indstrancket disse Forslag og derimod foreslaaet Ophævelsen af Laste pengene.

Ne: Jeg deler den sidste ærede Talers seneste Duffe; men jeg nærer ogsaa det Haab, at han, der interesserer sig saa varmt for Handelsfriheden, ogsaa vil virke til, at den Tid heller ikke maa være fjern, især da jeg haaber, at heller ikke den Tid vil være meget fjern, da de forskjellige Landsdele komme til ved en fælles Repræsentation at skulle raadslaae om Told- og Handelsanliggender i Staten —, at den Tid ikke maa være fjern, siger jeg, at Handelen i alle Retninger vil blive stillet lige, at der ikke længere vil blive nogen Begunstigelse for Handelen i nogen som helst Retning, ikke nogen Begunstigelse for en Baresort, enten den kommer fra dette eller hiint Sted, enten den drives under denne eller hiin saa eller saa kaldte directe Handel, men at en fuldstændig Ligelighed maa blive indført, hvilket endnu ikke er skeet Tydvest ved den Lov, som nu foreligger til Behandling, hvorhos jeg ogsaa anseer det for paa ingen Maade retoriseret ved den blotte benægtende Paastand af den ærede Finantsminister under denne Sags 1ste Behandling, at denne Lov uheldigvis endnu maa vedblive at være en Begunstigelseslov. Jeg har som Medlem af den Committee, der har behandlet Sagen, været fraværende i nogen Tid og syg under Fraværelsen, og jeg har derfor ikke kunnet deeltage i den Betænkning, der er afgiven; havde jeg været tilstede til Slutning, inden Betænkningen blev afgiven, vilde jeg heller ikke have afvoget i denne Sag fra de andre Herrer, men jeg vilde have stillet et Forslag, hvilket iøvrigt, hvis det skulde være Stemning for det her i Salen, vil kunne fremkomme under en senere Behandling, og som skulde gaae ud paa, at Loven ikke søges givet nogen egentlig Permanent, men at den skulde udstrækkes til en 3 eller 5 Nar; thi vel er det ganske vist, at den Tilstand, som indtræder efter Loven, saaledes som den nu fore-